

קולנוע

מלאים ריבות, ואוספת ביצים טריות מהטבע, ולא יודעת לשם מה. אפילו האהבה, שיכולה יותר מכל דבר אחר לקשר את האדם עם החיים, אפילו היא משעממת אותו. הוא מלטף באימה את הפיאה הנוכרית שנפלה מראשה של נערה הביכה שאנסה אותו, ועוצם את עיניו. הצרה בסרט היא שהוא בלתי־אחיד. לצד סצינות מדהימות, שכדאי לא להתמיצן, יש המון תמונות חסרות משמעות, של מבטים חסרי משמעות, צילומים ארוכים ועייפים, כאילו שאלברט סיני הבמאי היה עסוק מדי.

אהבת נשים

השועל (אוריון, תל־אביב, ארצות־הברית) יחסים רבי־גונים הנרקמים בין שתי בחורות היוצאות לגור יחד בחוה בודדת, בספרו של דה. לורנס, הופכים בסרט שנעשה על־פי אותו ספר ליחסים לסביבים פשוטים וברורים. השועל, שהוא סמל לדמות הגבר, בא מדי פעם להפריע את שלוחתן ואת בדידותן, והוא מעורר בהן פחד, זעם ושינאה. אחרי השועל בא גם הגבר עצמו, והאהבה

סרטים

ביד האחת וביד השנייה

ברני וג'ין (סטודיו, תל־אביב; איטליה־צרפת) המתכון הוא המקובל לגבי סרטי מתח פיוטיים המכניסים בזמן האחרון הוץ כסף לבעליהם.

ברנרד פוגש את ג'ין ליד גופתו הנרצח חת של בעל־דיסקוטק. "זה לא אני רצחתי אותו", היא אומרת לו. ומכאן, דרך פילטי רים צבעוניים, קאטים מרעישים, תמונות מעורפלות פסאודופיוטי ופסאודו־אמנותית, מתפתחת עלילת־אהבה בלשית — כשהבחור מחזיק בידו האחת את הבחורה וידו השנייה מחפשת את הרוצח.

יומרות מרגיזות. הבחורה מספרת לזה שהפך אהוב־ליבה שבעל־הדיסקוטק היה סוחט כסף מאביה, בגלל איוו תמונה יקרת־ערך. האבא בינתיים נהרג או נרצח, והשניים מחפשים את התמונה ומוציאים במקומה גדייה נוספת.

ומדוע, למרות כל הגוויות הללו, הסרט בכל זאת משעמם ומרגיז? משום שבמקום

ברני וג'ין במיטה
גוויה נוספת

הנרקמת בינו לבין אחת הנשים מביאה בהכרח לאובדנה של השנייה. כל מה שהיה מעודן, מעורפל ומלא רעיונות, הפך בסרט לפשוט, בולט וברור — ועל כן הרבה פחות מעניין. למרות שסצינות האהבה בין הנשים עשויות ברור.

תדרין

אמנות

קולנוע פאריס בתל־אביב מומלץ באופן קבוע לכל צופה נאור. **אשה נשואה**, סרטו המרתק של גודאר על בעיות החברה המודרנית, כפי שגוראות בעיניה ובחיה של אשה נשואה, יוחלף שם בקרוב ב**פרסונגה**, סרטו של אינגמאר ברגמן, ואחר־כך יעבור שם טור של סרטי־מופת שעוד ידובר עליהם ובהם. לכן צריך פשוט לבקר שם בקביעות.

פעולה

הטוב הרע, והמכוער (אופיר תל־אביב) מחפשים מטמון, בבית־קברות צבאי, מתחת לשריקות פגזי הצבא הצפוני והדרו־מי. מערכון מצויין.

אחרים

דודתי אהובתי (פאר, תל־אביב) בחור צעיר המתחזה כמשתוק משום שאינו רוצה להיות בחברה לתוכה הולידו אותו הוריו, מנהל יחסים סאור־מוזכיסטים עם דודתו היפה המנסה למשוך אותו למיטה ולא מצליחה. יחסיו של הגיבור אל החברה ממנה הוא בורח צריכים להיות מעניינים, אלא שהם מתוארים בצורה וולגריה ולא מעניינת. משחקיו האכזריים עם דודתו היפה, שהם כשלעצמם בלתי מעניינים משום שהם פאתולוגיים חולניים, ואין להם דבר עם אמנות, דחקא הם מתוארים בצורה חזקה.

מתח יש בו אמנות ובמקום אמנות יש בו מתח. וכל זה עם המון יומרות לא־מוצקות.

איפה החיים

חלומותיו של צ'ארלי (חן, חיפה; אנגליה) צ'ארלי הוא סופר משועמם, עייף, החי ללא כל מגע עם החיים, וללא כל עניין בהם. הסרט מתחיל כשהוא יושב במסעדה ואינו מקשיב למה ששני סוכניו, האוכלים על חשבונו, מספרים לו אודות הכספים שהוא עומד להרוויח.

כשעיניו צדה ידו ותיק והוא הולך לשולחנו, ממשיכים סוכניו לדבר, וכשמתחוללת בינו לבין הידיד סצינות עגות־קדם מצחיקה, ממשיך הקהל המכובד לאכול. כל האנשים בסרט של צ'ארלי הם צללים משוטטים, המחפשים את החיים ולא מוצאים אותם. ידיו הותיק לוקח אותו לפאב לשותות ולהשתכר, ומנסה להוכיח לו שכאן, בין האנשים מהעם, מתנהלים החיים. אבל כל האנשים היושבים שם דומים לגחיות. בביתו יושב צ'ארלי מול מסכי טלוויזיה, וצופה מרחוק בכל מה שקורה בעשרות החדרים שלו, בחדר העזרות, המשרתת, המספלת. בסצינה אחרת, נוראה יותר, הוא לוקח את בנו למשחק כדורגל, ושניהם יושבים בתא מכובד ואטום וחוזים מרחוק, בשקט ובשיעמום, בצווחות הקהל, בשמחתו, במחיות הכפיים ובהשתוללויות העליונות.

ליטוף לפיאה הנוכרית. אשתו לשעבר כאילו מצאה את הפיתרון ושבה אל הטבע. היא מגדלת תרנגולות ופרות בבית מוקף דשאים ועצים. אבל במשך סופשבוע אחד, שהוא מבלה במקום, מתברר שהיא לקחה איתה אל חיק הטבע את כל המרירות והלכלוך של חי העיר. רואים סידרה של סצינות בין הווג, ערב של מריבות מול הטלוויזיה. המרירות של האשה הופכת אותה למפלצת, המכילה ארונות

השמש והים פוגמים בשערותיך

לייפ־טקס-בלזם

חגן עליהן!

LIFE-TEX BALSAM

הופך שיער: שבריי לגמיש עיף לרענן מחוספס לחלק פגום לבריא

שיער בריא עם ולה

שנה טובה מבית ולה

אחרת OTHERWISE

במה פוליטית חופשית בערכות מקסים גילן

הופיע גריון 2:

- חנוך לויין
- (את ואני והמלחמה הבאה)
- חנוך אייל
- פאוזי אסמר
- קרין לוי
- יוסף יאיר
- עודד פיינגרש
- ג'וני אמיתי

- נתן ילוימור
- (עורך "אתגר")
- ח"כ אורי אבנרי
- (עורך "העולם הזה")
- בנימין עומרי
- חיים הנגבי
- (מערכת "מצפן")
- שמעון צבר
- (לונדון)
- יוסף בן־טל

המחיר 1 ליי • להשיג בכל הקניסטים ודרך תאדואר 26116, תל־אביב.